

LBRIS

We know
books

BJØRN SORTLAND

TIMO PARVELA

Ilustrații de

PASI PITKÄNEN

Traducere din finlandeza de

ANDREEA NIȚĂ

LBRIS

We know
books

**CARTEA A ȘASEA:
SECRETUL**

LBRIS

We know
books

1.

Corpul meu nu vrea ceea ce-i trebuie creierului meu.

Picioarele, stomacul, plămâni – totul se împotrivește. Simt gust de sânge în gură. N-am crezut că se poate întâmpla așa ceva. Cum aș fi putut să știu? Am chiulit de la tot ceea ce semăna cu o oră de educație fizică. Și acum plătesc pentru asta. Ar fi trebuit să acord mai multă atenție antrenamentului, mă gândesc în timp ce alerg cât de repede mă țin picioarele. Urmăresc un copil care a fugit. E incredibil câtă putere și tenacitate poate avea un copil de zece ani.

Trebuie să-l prindem înainte să-l lase puterile.

Din fericire, zăpada a început să se topească, așa că e mai ușor să ne deplasăm acum decât ultima dată când am fost aici.

S-a întetit vântul. Vremea pe Kepler nu s-a dovedit atât de plăcută pe cât am crezut la început. Oare de ce se schimbă atât de repede?

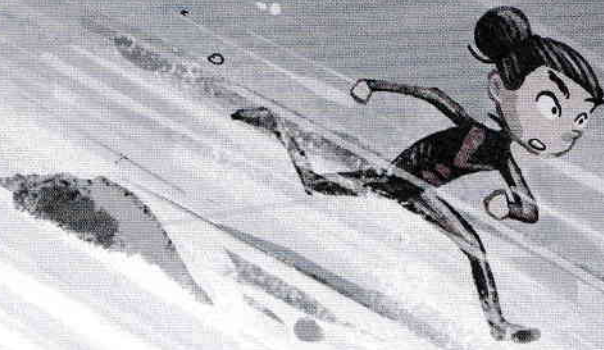
Gustul de sânge se transformă în gust
de metal ruginit.

Măcar nu sunt singură.

LEBRIS

We know
books

Ari ajunge primul la Joni și sare pe el.

— Nu, nu, nu, nu! Dă-mi drumul! țipă Joni.

— Dar unde te duci, Joni? De ce fugi?

Joni se uită lung la noi. Ari pare zdruncinat și el acum. Joni nu clipește, doar se uită fix înainte până când ochii încep să-i lăcrimeze.

A încercat, ca și cum cineva ar fi apăsat butonul de pauză. Joni a fost bolnav mult timp, iar presiunea asupra corpului său a fost imensă.

— E numai vina mea, spune Joni.

— Poftim? întreb.

LBRIS

We know
books

— Eu i-am omorât. I-am ucis pe șoptitori. Nu merit să fiu cu voi. Mă duc să găsesc alți șoptitori ca să-mi cer scuze și...

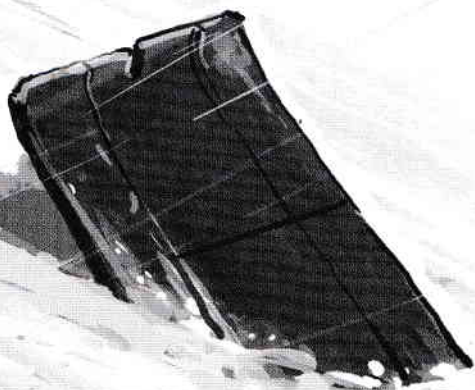
Apoi i se rupe filmul și se prăbușește pe jos.

— E vina Oliviei, spune Ari în timp ce se lasă pe vine și-l ridică pe Joni. Totul este din vina Oliviei.

Iau mâna moale a lui Joni.

— Nu sunt doctor, dar nu pare să aibă pulsul mărit, chiar dacă a alergat. Respiră constant, iar culoarea pielii e normală. Nu cred că-i în pericol.

I-am așezat trupul micuț pe un snowboard de titan ca să-l târâm înapoi în tabără. Mergem repede. Deși peisajul era de un alb pur acum câteva clipe, zăpada se topește rapid.

Planeta asta e un loc foarte ciudat. Uneori am senzația că altceva decât forțele naturale controlează vremea de aici.

LBRIS

We know
books

